ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1644

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
16
ΙΟΥΛΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 18 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 43 λ.
ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 32.4, ἐλαχ. 22.4. Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι, Θάλασσα Αἰγαίου, Ἰόνιον, Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.6

Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μὲ τὸν κίνδυνον νὰ ἐμφανισθῶμεν ὀπαδοὶ τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις διαφωνοῦμεν, ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ πεδίου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν περισσοτέρων σημείων τοῦ προχειρολόγου προγράμματος τῆς «ἀγνωριστοποιήσεως», μὲ τὸν κίνδυνον, λέγομεν, νὰ ἐμφανισθῶμεν κυβερνητικοὶ καὶ νὰ δυσαρεστήσωμεν τάξιν ὁλόκληρον ἐντίμων βιοπαλαιστῶν, τοὺς ὁποίους συμπαθοῦμεν, προβαίνομεν εἰς τὴν ἀπερικάλυπτον δήλωσιν, ὅτι ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὑπαλλήλων τινῶν τῶν Τ.Τ.Τ. Τὴν ἐπιδοκιμάζομεν διότι εἶναι ἐνέργεια ἀποβλέπουσα νὰ ἐμπεδώσῃ τὸ κῦρος τοῦ Κράτους καθ' οὗ ἀπό τινος βάλλει ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς συνδικαλισμός. "Οταν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος προβαίνῃ εἰς ἐκδηλώσεις ἀντικρατικάς, ὅταν δημοσιογραφῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως χωρὶς προηγουμένως νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του, ὅταν οἱ συνασπισμοὶ τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀλληλοβοήθειαν ἀλλὰ εἰς τὸν ἐκβιασμὸν τῶν κυβερνώντων, εἶναι φυσικὸν ἡ ἐξάρθρωσις τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ νὰ γίνεται ὁλοὲν μεγαλυτέρα μέχρις οὗ ἀπολήξῃ εἰς τὴν πλήρη καὶ τελειωτικὴν ἀποσύνθεσιν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας δὲν ἀφίνει, ἐν προκειμένῳ, καμμίαν ἀμφιβολίαν: Ὡρισμένοι ὑπάλληλοι οἵτινες ἐτιμωρήθησαν, ἐπεικῶς ἄλλως τε, διὰ μεταθέσεως ἢ διὰ προστίμου, ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν Τύπον ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν —διατριβὴν θὰ ἐλέγαμεν— πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποιήθη ἡ λιβελλογραφικὴ γλῶσσα εἰς ὅλας της τὰς λεπτομερείας. Εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἔγινε λόγος περὶ δωροδοκιῶν, δωροληψιῶν, ξένου χρυσίου, σκανδαλωδῶν συμβάσεων, κακῆς τέλος πάντων πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἤσκησε τὸ προϊστάμενον ὑπουργεῖον καὶ ἡ Κυβέρνησις. Ἐρωτᾶται: Μὲ ὑπαλλήλους ἐπικρίνοντας τοὺς προϊσταμένους των διὰ τοῦ Τύπου, μὲ ὑπαλλήλους πολιτευομένους, μὲ ὑπαλλήλους ἀπειθαρχοῦντας μέχρις ἀναρχίας, δύναται νὰ νοηθῇ Κράτος; Τί θὰ ἐλέγατε περὶ στρατιωτῶν διατριβογραφούντων κατὰ τοῦ λοχίου των ἢ ἀξιωματικῶν συνωμοτούντων κατὰ τοῦ μεράρχου των, ἢ μεράρχων συνωμοτούντων κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ... τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας; Τοιαῦτα ἐπεισόδια δὲν εἶναι βέβαια ἀσυνήθη, τοιαῦτα ἐπεισόδια ἐσημειώθησαν πλεῖστα ὅσα ἀπὸ τοῦ 1909, ἰδίως δὲ ἀπὸ τοῦ 1916, αὐτῆς δὲ τῆς φύσεως τὰ ἐπεισόδια ἐδημιούργησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἠθικὴν ἀναρχίαν, τὴν κοινωνικὴν ἀναρχίαν, τὴν πολιτικὴν ἀναρχίαν. Τοιαῦτα ἐπεισόδια ἤγαγον εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ εἰς τὰς κατόπιν ὄχι μικροτέρας ἐκτάσεως καταστροφάς. Τοιαῦτα ἐπεισόδια ἐπέβαλον τὰς καταστάσεις τῶν Πλαστηρῶν καὶ τῶν Παγκάλων. Τοιαῦτα ἐπεισόδια ἔφεραν τὸν πηλὸν τοῦ πυθμένος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων. Τοιαῦτα ἐπεισόδια ἔκαμαν τὴν Ἑλλάδα ἐξουθένωμα τῶν ἐθνῶν. "Οταν οἱ στρατιῶται ἀπεργοῦν, πῶς θέλετε νὰ ὑπάρχῃ στράτευμα; "Οταν οἱ ὑπάλληλοι λιβελλογραφοῦν πῶς θέλετε νὰ ὑπάρχῃ Κράτος;

Εἴπαμεν ἀνωτέρω «ὅταν οἱ ὑπάλληλοι λιβελλογραφοῦν». Θὰ ἐδεχόμεθα ἐν τούτοις νὰ μεταχειρισθῶμεν ἠπιωτέραν ἔκφρασιν καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ λιβελλογραφίας ἀλλὰ περὶ ἀναμίξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν πολιτικήν. Εἶνε ὅμως νοητὴ αὐτὴ ἡ ἀνάμιξις χωρὶς μεταβολὴν τῆς λαοκρατουμένης αὐτῆς χώρας εἰς Σοβιετικήν; Τὸ ἀνακοινωθὲν ἄλλως τε τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὁμιλεῖ περὶ ἐπαναστατικῆς προκηρύξεως ἄλλων, ἐπίσης τιμωρηθέντων, ὑπαλλήλων, χαρακτηριζόντων τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα ὡς «καταθλιπτικόν» καὶ —ἄκουσον, ἄκουσον!— τρομοκρατικόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ πατάξῃ τοιαύτας ἀντιπειθαρχικὰς ἐκδηλώσεις καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἐκτραπέντας εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι εἶναι ὄργανα τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας καὶ ὅτι δὲν δύνανται οὔτε νὰ δημοσιογραφοῦν χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς προϊσταμένης των ἀρχῆς, οὔτε νὰ λιβελλογραφοῦν, οὔτε νὰ συντάσσουν ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις. Οἱ στρατιῶται δὲν ἀπεργοῦν καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν πολιτεύονται. Οἱ δὲ δημοσιοϋπαλληλικοὶ συνασπισμοὶ εἶναι νοητοὶ ὄχι ὡς ὄργανα πιέσεως ἐπὶ τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὡς μέσα βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι βιοῦν: Ἀλληλοβοήθεια, συνεταιρισμοὶ καταναλώσεως, συνεταιρισμοὶ οἰκοδομικοί κ.τ.λ. —ἰδοὺ εἰς τί δύνανται ν' ἀποβλέψουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Πᾶσα παρέκκλισις ἐκ τοῦ ὑγιοῦς αὐτοῦ προγράμματος ἀπειλεῖ τὸ Κράτος μὲ διάλυσιν. Καὶ τὸ Κράτος δικαιοῦται ν' ἀμυνθῇ.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΦΕΡΝΟΥΝ ΓΕΛΟΙΑ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Η ΑΝΘΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΡΩΣΣΟΥΣ

Ἀφ' ὅτου ἡ Ρωσσία μετεβλήθη εἰς Ἐρυθρὸν Παράδεισον, ἕνα ἄνθος ἄγνωστον σχεδὸν πρότερον εἰς τὴν μεγάλην σλαυϊκὴν χώραν, ἤρχισε καλλιεργούμενον ἐντατικῶς μεταξὺ τοῦ λαοῦ της: ἡ σάτυρα. Οἱ διανοούμενοι ποὺ ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὸν ρωσσικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν τσαρικὴν τυραννίαν καὶ εἶδαν τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ἀμειλίκτως καταλυομένην ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν διατητόρων, ἔχυσαν τὴν ἀπογοήτευσίν των εἰς πικρόχολον καὶ δηκτικώτατον χιοῦμορ, τὸ ὁποῖον ὁ ὑποφέρων τὰ πάνδεινα λαὸς ἐδέχθη ὡς τὴν μόνην ψυχαγωγίαν μέσα εἰς τὴν βασανισμένην ζωήν του. Μετὰ τρομερὰ ἔτη πολέμου, ἐπαναστάσεων, ἀντεπαναστάσεων, ἐμφυλίου πολέμου, πείνης καὶ ἐπιδημιῶν, τὸ νεόκτιστον χιοῦμορ ἦτο ἡ μόνη ἀνακούφισις τῆς ἀπελπισίας.

Εἰς χιλιάδας ἀνέρχονται τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ σατιρικὰ ἀνέκδοτα, ποὺ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, ἀπὸ στόματος εἰς στόμα βέβαια — διὰ τὸν φόβον τῆς λογοκρισίας καὶ τῆς Γκεπεού. Ὁ Ἀμερικανὸς κ. Γκλάσμιαν, ὁ ὁποῖος μᾶς παρουσιάζει μίαν σύντομον ἀνθολογίαν τοιούτων ἀνεκδότων, ἀναφέρει ὅτι κάποιος νέος εἰς τὴν Μόσχαν ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατάρτισιν συλλογῆς τοιούτων ἱστοριῶν ἔχει, ἕως τώρα, συγκεντρώσει πέντε τόμους σεβαστοῦ μεγέθους καὶ... γράφει ἀκόμη. Ὁ μέλλων ἱστορικὸς τῆς Σοβιετικῆς ἐπαναστάσεως — λέγει πολὺ ὀρθῶς ὁ κ. Γκλάσμιαν — θὰ εὕρῃ ἀναμφισβητήτως εἰς τοὺς τόμους αὐτοὺς τόσην διαφώτισιν, ὅσην καὶ εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ τὰς στατιστικάς, διότι εἰς τὸ ὑλικὸν αὐτὸ ἀπεικονίζεται ζωηρῶς τὸ δράμα τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως — ὑπὸ τὴν τραγικὴν καὶ τὴν κωμικὴν της ὄψιν.

***

Αἱ νέαι ἀρχαὶ κοινωνικοῦ βίου, τὰς ὁποίας εἰσήγαγε τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς, ἐπροκάλεσαν καταιγισμὸν ἀστείων ἀνεκδότων καὶ τραγουδιῶν, σατιριζόντων ὅλας τὰς φάσεις τῆς νέας τάξεως πραγμάτων. Τὸ Σοβιετικὸν σύστημα τοῦ εἰκοσιένα γάμου καὶ διαζυγίου ἐνέπνευσε τὸ ἑξῆς τραγουδάκι:

Σήμερα εἶμαι ὄχι δική σας
Σήμερα εἶμαι τοῦ Γιεσσένιν·
Σήμερα εἶμαι τοῦ Γιεσσένιν
Μὲ διάταγμα τοῦ Λένιν.

Ἀγαπῶ καὶ τὸν Καλίνιν,
—"Ω! γι' αὐτὸ εἶμαι βεβαία—
Καὶ μὲ ἀσύρματο τοῦ στέλνω
Μανιφέστο τοῦ ἔρωτός μου.

Ἡ πεποίθησίς μου εἶναι
Πῶς πολὺ ὡραία εἶμαι·
Κι' ἂν ὁ Τρότσου μὲ ἀποκρούσῃ,
Τὸν Τσιτσερὶν θὰ νὰ πάρω.

Ὅμοια τραγουδάκια σατιρίζουν τοὺς τρόπους, τὸ ἐπιδεικτικὸν φρόσιμο, τὸ διαχρονικὸν ντύσιμο τῶν διαφόρων κατηγοριῶν κομμουνιστῶν — τῶν «νεολαίων», τῶν «εἰδικῶν», τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐπιτρόπων. Οἱ ἀνώνυμοι σατιρικοί — καὶ ὁ λαὸς ποὺ διασκεδάζει μὲ τὴν σάτιράν των — δὲν ἐφείδοντο οὐδὲ τῶν δύο μεγάλων ἀρχηγῶν: τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσου, τῶν δύο σοσιαλιστῶν οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀνεξέλεγκτοι δικτάτορες. Ἰδοὺ ἕνα σχετικὸν τετράστιχον:

Καθάλλα πάει ὁ Λένιν σ' ἕνα γροῦνι
Κι' ὁ Τρότσου ἀνεβασμένος σ' ἕνα σαύλο·
Μὰ οἱ Σύντροφοι κιττίζουν καὶ τρομάζουνε
Καὶ λένε πῶς: «Πλακῶσαν οἱ Κοζάκοι!»

***

Ἄλλαι ἱστορίαι ἀναφέρονται εἰς τὰς «οὐρὰς» τοῦ ἄρτου εἰς τὴν ἀνακαινότητα τῶν Σοβιετικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸν Στάλιν, τὸν σημερινὸν δικτάτορα, καὶ τὴν περιβόητον πολιτικὴν ἀστυνομίαν, τὴν Γκεπεού, ἀνταξίαν διαδόχον τῆς φοβερᾶς Τσέκας.

Οἱ ἐκ Ρωσσίας ἐπιστρέφοντες ἐπισκέπται ἐρωτῶνται ἀπὸ γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους: «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι εἰς τὴν Ρωσσίαν παρακολουθοῦνται ὑπὸ τῆς Γκεπεού;» Αἱ ἀπαντήσεις εἶνε πάντοτε ἀντιφατικαί, ἀλλὰ οἱ Ρῶσσοι διηγοῦνται τὴν ἑξῆς ἱστορίαν:

"Ενας κάτοικος τῆς Μόσχας ἤθελε νὰ ὀργανώσῃ ἕνα γλεντάκι στὸ σπίτι του διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν δεκάτην (!) ἐπέτειον τοῦ γάμου του. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν ὑπόνοιαν, κατέστρωσεν ἕνα κατάλογον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔσκοπευε νὰ προσκαλέσῃ καὶ τὸν ἔστηλεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Γκεπεού, λέγων:

— Σύντροφε ἐπόπτα, σκοπεύω νὰ δώσω μίαν δεξίωσιν στὸ σπίτι μου αὔριο βράδυ. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ μὲ ὑποπτευθῆτε ὅτι ὀργανώνω ἀντεπαναστατικὴν συνωμοσίαν, σᾶς ἔφερα ἕνα κατάλογον τῶν προσκεκλημένων μου. Καὶ διὰ νὰ σᾶς πείσω ἀκόμη περισσότερον περὶ τῶν ἀγαθῶν προθέσεών μου, ἐπιτρέψατέ μου νὰ προσκαλέσω κ' ἐσᾶς ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σας νὰ ἔλθετε εἰς τὸ γλέντι».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γκεπεού ἐξήτασε τὸν κατάλογον καὶ εἶπε:

— Σύντροφε, ἡ πρόσκλησίς σας εἶνε περιττή. "Εχετε ἤδη ὀκτὼ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μας εἰς τὸν κατάλογόν σας».

***

"Οταν ἐγνώσθη εἰς τὴν Μόσχαν ὅτι ὁ Στάλιν ἐσχεδίαζε νὰ ἐξορίσῃ τὸν Τρότσου, τὸ ἀνοδολυθον ἀνέκδοτον διεδόθη μεταξὺ τοῦ λαοῦ: Ἐλέγετο ὅτι ἡ Κρούσκαια, ἡ ὁποία ἔχει περὶ πολλοῦ τὸν τίτλον της ὡς «χήρας τοῦ Λένιν», ἀλλὰ εἰς τὰς γνώμας τῆς ὁποίας δὲν ἐδίδετο προσοχὴ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν, κατήγγειλε τὸ σχέδιον τοῦ Στάλιν ὡς ἀποτρόπαιον. Ὁ Στάλιν ἤρκουσεν ἀτάραχος τὴν ἔντονον ἀγόρευσίν της καὶ τότε λέγεται ὅτι ἀπήντησε μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν του ἀμοιτητα: «"Ακουσε 'δῶ, γρηὰ γαώσα, ἂν δὲν τὸ βουλώσῃς, θὰ διορίσω ἄλλη χήρα τοῦ Λένιν!»

Πολλαὶ εἶνε αἱ ἱστορίαι περὶ τοῦ Τρότσου αἱ ὁποῖαι δείχνουν τὴν στάσιν τῶν Ρώσσων ἔναντι τοῦ πεσόντος ἥρωος τῆς ἐπαναστάσεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ὀπαδοί των θεωροῦν ἀκόμη τὸν εἶνε ὁλίγοι εἰς τὴν Ρωσσίαν· ἐν τούτοις εἶνε γενικὸς ὁ θαυμασμὸς διὰ τὰ ἀτομικά του προσόντα καὶ τοὺς ἄθλους του εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγῶνα. Μετὰ τὴν ἐξορίαν του ὑπὸ τοῦ Στάλιν, δηγοῦνται τὴν ἑξῆς ἱστορίαν: Κάποιος πηγαίνει εἰς τὴν Ἐρυθρὸν Πλατεῖαν τῆς Μόσχας διὰ νὰ ἰδῇ τὸν παγνηγυρισμὸν τῆς δεκαετηρίδος τῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Τρότσου, ἱππεύων ἕνα ὡραῖον κέλητα, ἐπιθεωρεῖ τὸν παρελαύνοντα Ἐρυθρὸν Στρατόν. Ὁ θεατὴς ἐνθουσιάζεται τόσον ἀπὸ τὴν ἀγέρωχον ὄψιν τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου τῶν πολεμικῶν δινάμεων τοῦ προλεταριάτου, ὥστε ἀναφωνεῖ:

— Τί θαυμάσιος στρατηγός!

Τὸ ἑπόμενον ἔτος ὁ ἴδιος ἄνθρωπος πηγαίνει πάλιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Πλατεῖαν διὰ νὰ ἰδῇ τὴν τελετήν. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Τρότσου δὲν ὑπάρχει· εἶνε εἰς τὴν ἐξορίαν του. Τὴν θέσιν του ἔχει καταλάβει ὁ Βοροσίλωφ, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικότης δὲν ἀντέχει εἰς σύγκρισιν μὲ τὸν αἰγληέντα Τρότσκι. Ὁ Βοσυγκρισιν μὲ τὸν αἰγληέντα Τρότσκι. Ὁ Βορωσίλωφ ἱππεύει τὸν μεγαλοπρεπῆ κέλητα τοῦ Τρότσκου. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ θεατὴς ἀναφωνεῖ:

— Τί θαυμάσιο ἄλογο!

"Οσον ἀφορᾷ τὴν κομμουνιστικὴν δοξασίαν ὅτι ἐπίκειται ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις, τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον κυκλοφορεῖ:

"Ενας στέκεται μὲ μίαν σάλπιγγα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Πλατεῖαν, ἀντίκρυ ἀκριβῶς στὸ Κρεμλῖνον, καὶ σαλπίζει μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του. "Ενας διαβάτης, τοῦ ὁποίου ἐγείρεται ἡ περιέργεια διὰ τὴν ἀλλόκοτον ἐνασχόλησιν τοῦ ἄλλου, ἐρωτᾷ τὸν σαλπιγκτῆν τί συμβαίνει.

— Ἀναγγέλλω τὴν ἔλευσιν τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως, τοῦ ἀπαντᾷ.

— Μπᾶ, τί λές; ἐρωτᾷ ὁ διαβάτης. Καὶ σοῦ δίνουν καλὸν μισθό;

Καὶ ὁ σαλπιγκτὴς ἀπαντᾷ:

— "Οχι, ὁ μισθὸς δὲν εἶνε καὶ τόσον καλός, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, ἡ θέσις εἶνε... μόνιμος».

Ἐὰν ὁ λαὸς σέβεται τὴν μνήμην τοῦ Λένιν, ὁ σεβασμὸς δὲν ἐχτείνεται καὶ εἰς τοὺς νῦν ἡγέτας, τοὺς ὁποίους ἀποκαλεῖ εἰς τὸ Κρεμλῖνον. Ἰδοὺ τὸ σχετικὸν αἰνιγματάκι:

— Γιατὶ ἔχουν περιτοιχίσει μὲ τόσο χονδρὸ τοῖχο τὸ Κρεμλῖνο;

— Γιὰ νὰ μὴ βλέπουν οἱ παληανθρῶποι.

— Ἀπὸ μέσα;

***

Οἱ Ρῶσσοι ποὺ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὸ Σοβιετικὸν σύστημα, διεκτραγωδοῦν τὰς δυσχερείας των μὲ τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον:

Κάποιος ἀνήρ ων εἰς τὴν καθαιρεθεῖσαν μπουρζουαζίαν συλλαμβάνεται. Ὁ δικαστὴς τὸν ἐξετάζει:

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι;

— Εἰκοσιέντε.

— Πότε ἐγεννήθης;

— Τῷ 1893.

— Τότε εἶσαι τριανταπέντε ἐτῶν. Γιατὶ εἶπες εἰκοσιπέντε;

— Μὰ εἶνε ζωὴ τὰ ἔνδεκα τελευταῖα χρόνια;»

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἀνέκδοτον τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἔλλειψιν τροφίμων:

Μιὰ μέρα εἰς τὴν Μόσχαν ἕνας Ρῶσσος λέγει εἰς ἕνα ξένον φίλον του:

— Θὰ ἀνοίξωμεν ἕνα δεκαπενταόροφον κατάστημα εἰς τὴν Μόσχαν. Θὰ εἶνε τὸ μεγαλύτερον κατάστημα τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ δι' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν δὲν θὰ χρειάζεται παρὰ ἕνας μόνον ἄνθρωπος!

— Πῶς αὐτό;

— Ἁπλούστατα. Θὰ στέκεται εἰς τὴν εἴσοδον καὶ θὰ διώχνῃ τὸν κόσμον λέγων: «Τὸ μαγαζὶ εἶνε ἄδειο, τὸ μαγαζὶ εἶνε ἄδειο».

Ἄλλη ἱστορία ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Ενας Ἑβραῖος μπαίνει εἰς ἕνα καθεστηκὸς παντοπωλεῖον καὶ ζητεῖ νὰ ἀγοράσῃ βούτυρον. Τοῦ ἀπαντοῦν ὅτι βούτυρον δὲν ὑπάρχει: «Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!» ἀναφωνεῖ. Ζητεῖ αὐγά· ἡ ἰδία ἀπάντησις. «Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!» ἐπαναλαμβάνει. Ζητεῖ ζάχαρη· οὔτε ζάχαρη. «Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!» λέγει πάλιν. Ὁ ὑπάλληλος, ἐξοργιζόμενος, φωνάζει: «Καταλαβαίνετε ὅτι θὰ συλληφθῆτε ἐπὶ ἐξυβρίσει τῆς Σοβιετρωῆς Κυβερνήσεως;»

— Μὰ ἐγὼ βρῆκα τὸν Τσάρον γιατὶ δὲν μᾶς ἀρῆκεν ἀρκετὰ τρόφιμα γιὰ 11 χρόνια».

***

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1929 ἐκκλοφόρησεν εἰς τὴν Μόσχαν μία ἱστορία σχετικὴ μὲ τὴν ἀντιπροσωπείαν Βρεττανῶν ἐμπόρων, ἡ ὁποία ἐπεσκέπτετο τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ δυνατὸν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μὲ τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν. Ἐλέγετο, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Βρεττανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπεσκέφθη τὸν Στάλιν καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἐπρεπε νὰ προσφέρῃ ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις εἰς ἐγγύησιν εἰς τοὺς Βρεττανούς ἐπαχειρηματίας:

— Ἔχομεν πολὺν πλοῦτον ὑπὸ τὸ ἔδαφος, εἶπεν ὁ Στάλιν. Ἔχομεν πετρέλαιον, σίδηρον, γαιάνθρακα καὶ χρυσόν.

— Ναί, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τί ἔχετε;

— Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἔχομεν ἕνα ἰσχυρόν, πειθαρχημένον κομμουνιστικὸν κόμμα καὶ μίαν ὑπέροχον ὀργάνωσιν κομμουνιστικῶν νεολαιῶν.

Σκεφθεὶς μίαν στιγμήν, ὁ Ἄγγλος ἀπήντησε:

— Αὐτοῦμαι ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ κάμωμε δουλειὰ ἔτσι, μίστερ Στάλιν. Θὰ μποροῦσαμε ἂν αὐτὰ ποὺ εἴπατε ἦσαν ἀνάποδα».

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Στάλιν καὶ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως εἶνε Γεωργιανοὶ τὴν καταγωγήν, ἐξηγεῖ τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον: "Ενας Γεωργιανὸς λοῦστρος κάθεται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κρεμλίνου. Τὸν πλησιάζει κάποιος καὶ τοῦ ζητεῖ νὰ τοῦ γυαλίσῃ τὰ παπούτσια. Ὁ λούστρος ἀρνεῖται, λέγων:

— Δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ λουστραρίσματα. Περμένω ἐδῶ τὸν πολιτικὸν διορισμόν μου».

Ἴσως ἡ ἀποκαλυπτικωτέρα καὶ δραματικωτέρα ἱστοριοῦλα εἶνε τὸ ἀνέκδοτον περὶ δύο γυναικῶν αἱ ὁποῖαι συνηντήθησαν εἰς τὸν δρόμον μίαν ἡμέραν καὶ ἐσταμάτησαν διὰ νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς ὑγείας ἡ μία τῆς ἄλλης:

— Πῶς τὰ πᾶς Μαρία;

— Καλύτερα ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον μῆνα».

Οἱ γειτονές μας

Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Νοτιοσλαυΐας

"Ενα δοιμὺ κατηγορητήριον κατὰ τῆς βασιλικῆς δικτατορίας καὶ τῶν μεθόδων της.

Ἀναμορίαι μὲ τὸν Φασισμὸν καὶ τὸν Μπολσεβικισμόν

Εἰς τοὺς χθὲς ληφθέντας «Τάϊμς» τῆς 10ης τρέχοντος δημοσιεύεται βαρυσήμαντον ἄρθρον ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν καὶ τὸ πολιτικὸν καθεστὼς τῆς Νοτιοσλαυΐας. Εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὄχι μόνον ὡς ἔκφρασις τῶν ἀπόψεων τῆς μεγάλης ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς ὁμοφώνου στάσεως ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτικοῦ τύπου ἔναντι τῆς βασιλικῆς δικτατορίας ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὁλόκληρον ὡς ἑξῆς:

***

Ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκεν ἀνακοίνωσιν, ἥτις ἀναμφισβητήτως θὰ ἀπογοητεύσῃ πολλοὺς τῶν ὑπηκόων της, ἀλλ' ἡ ὁποία ἔχει τοὐλάχιστον τὸ προτέρημα ὅτι εἶνε ἀπερίφραστος. Φῆμαι ἐκυκλοφόρουν εἰς τὸ Βελιγράδι καὶ εἰς τὸ Ζάγκρεμπ ὅτι ἡ δικτατορία, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔμελλε νὰ τροποποιηθῇ καὶ ὅτι κάποια ἐλαφροτέρα μορφὴ κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως θὰ εἰσήγετο. Ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπέκειτο μεταβολή, ἐνισχύετο ὑπὸ τῆς γνώσεως ὅτι ἡ ἐπίσημος γνώμη ἐν Γαλλίᾳ καὶ Τσεχοσλοβακίᾳ ἦτο ὑπὲρ ἑνὸς βήματος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως. Ἀλλ' αἱ φῆμαι αὗται διεψεύσθησαν ἀπεριφράστως ὑπὸ τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ ἀνακοινωθέν της δηλοῖ ὅτι ἡ Βασιλικὴ Προκήρυξις τῆς 6 Ἰανουαρίου 1929, ἥτις ἐκήρυσσε τὴν κατάλυσιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Κοινοβουλίου δέον νὰ ληφθῇ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἀξίᾳ. Τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ παλινορθωθῇ καὶ δὲν θὰ παλινορθωθῇ. «Νέαι ὁδοὶ καὶ μέθοδοι» κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν. Μετὰ τὸ προοίμιον αὐτό, τὸ ἀνακοινωθὲν ἐνθέτει τὰς βάσεις τοῦ νέου Συντάγματος τοῦ Νοτιοσλαυϊκοῦ Κράτους. Ἡ διαίρεσίς του εἰς ἐννέα βανάτα χαρακτηρίζεται ὡς «τελικὴ», εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι οἱ μεταρυθμισταί, οἱ ὁποῖοι ἀντιπαθοῦν τὸν «φυλετισμὸν» τῶν ἱστορικῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν τῶν συναπαρτιζουσῶν τὴν νέαν Νοτιοσλαυΐαν, θὰ καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα διατηρήσουν τὰ τεχνητὰ σύνορα τῶν νέων διοικητικῶν διαιρέσεων τοῦ βασιλείου. Ἦτο γνωστὸν ἀπὸ μηνῶν ὅτι τὰ βανάτα θὰ εἶχον ἰδικὰ των συμβούλια καὶ ἠλπίζετο ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι θὰ ἦσαν —ἢ θὰ εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποβοῦν— τοπικὰ κοινοβούλ

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένουν αί ἔντυποι ἀπαλλαγές πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περτινάκι καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος. Εἶναι ἔγκυρον. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀπολύτως, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἄκυραι καὶ ἀνίσχυροι.

Δεκαεννέα ἑκατομμύρια παραμυθιάζουν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ τὰ διανείμῃ εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκ τῶν τοποθετουμένων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν. Ἀλλὰ τὸ σῖδε πάλαι ἀνομολόγητοι ταμειακαὶ ἀνάγκαι τῆς Κυβερνήσεως ποροφανερώνουν ἀπὸ τώρα τὸν σκοπὸν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ τεθοῦν τὰ ἐν λόγῳ ποσά. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς Παρισινῆς φωτίσεως τῆς Ἑβδομάδος Ἀποικιῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ καὶ ἡ Γαλλικὴ κυρίαρχος τῆς τελευταίας συμφωνίας μετὰ τῆς Γερμανίας, δέον νὰ ἀναλογισθῇ τὰ ποσὰ τοῦτα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσιονομικῆς ἀνορθώσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γαλλικῆς ἀποικιακῆς ἐπεκτάσεως ἀφ' ἑτέρου. Ἐὰν ἡ ἀναλογία αὐτὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων, ἐὰν ἐπιτρέπῃ τὴν ἐπιβολὴν νέων δανείων, ἐὰν ἐπιτρέπῃ τὴν ἐπιβολὴν νέων ἐπαχθῶν ἀποικιακῶν ἐπιβαρύνσε

Μπορεί στην Μαρίκα, γιά τήν νέα άποτυχία που είχαν τα δίδυμα στίς τελευταίες κούρες, νά τα διαγράψουν από τήν Σχολή Δομής, γιά τον άφοβο γορευτή τοῦ «Καζινό τῆς Πορν», τον είδαν ο τελευταίος θρασείς τῆς Μαντινάδας, γιά τήν μετεπαιτεία τῶν φτωχῶν τῆς Γκιώνη Μορέως, γιά ἀγάπενα τῆς Υδρο Ντεπρεσί, καί ἀρχισαν νά ξορκίσουν ἀπό τον «Ὄλυμπο τοῦ Μολιέρου», ἔτσι συλλογικά τήν στιγμή πού κατάσιαζε τοῦ θεάτρου.

Ὁλοῦ ἔνας θεσπέσιος πού ἐγκόμιαζε τὸ θέατρο ἀπό τελειόπαιχτα χρόνια:

Σήμερα, λέγει, ἡ ζωή τῶν θρασίων εἶναι πρόβλημα, ἐπειδή βγαίνουν νέοι ἠθοποιοί. Οἱ ὁδοιποροί πληθύνανται, ἐπειδή τα νέα θεατρικά ἔργα ἐμφανίζονται κάθε μέρα καινούργια. Αὐτὸ πού ἔταν τὸ κάλλος, ἄς τὸ πούμε ἔτσι, τὸ παλιόπαιχτο ἔργο, τὸ ποίον κόσμον ἐπροσέλκυε, ἔχασε τὴν μαγικὴ δοκιμασία. Σήμερα, ἀντιθέτως, οἱ θεατρόφιλοι ζητοῦν τὸ νέον κάθε κυριακὴ καὶ γιὰ τὰ νέα πληρώνουν τούλαχιστον τὸ δεκαπλάσιο ἀπὸ τὸν συγγραφέα ἔργου καὶ ἀπὸ τὸν ἠθοποιόν. Ἀφοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἂς ἀφήσωμεν τὸν ἀείμνηστον Ἀριστοφάνη ἢ ὁποιὸν τὸν ἐλογοκρίνανε τὰ ἀστυνομικὰ ἔργα τοῦ Πάσχου Θεοδοσίου. Οἱ βουλεύοντες δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιφοβον ἐξέλιξιν τῆς ἐποχῆς τῶν ἀεροπλάνων, ἐπειδὴ ὁ τελειόπαιχτος ἔργον δὲν ἐπιζωλήφθη ἐς τὸν κόπον τὰ ἀεροπλάνα.

Μολονοτι ὁ ἀνθρωπος ἐκ βέργας δὲ ἠρχε γκαίτα πικρίαν τὸ σκάτωμα τοῦ ἀεροπλάνου, ἐπειδὴ ἐπιστεύομεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις θὰ ἔδιδε γρήγορα τὴ θεραπεία. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἀναχώρησις ἐβράδυνε, ἐπὶ τέλους ἐπιστρέφει τὸ ἀεροπλάνον μὲ ἔργον νεαρὸν συγγραφέως καὶ ἐπιτυχίαν ἐκ τῶν μεγάλων.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΝΕΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Παρισινὸς Τύπος δημοσιεύει πληροφορίας ἐξ Αἰγύπτου αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν τὴν ἐκεῖ κατάστασιν ὡς ἐξαιρετικῶς κρίσιμον καὶ ἐπιδεινουμένην ἀνησυχαστικῶς. Ἡ κηρυχθεῖσα ἀπεργία ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς ταραχὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ διαδηλωταὶ ἐλιθοβόλησαν τοὺς ἀστυνομικούς, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπεχωρήσουν. Αἱ ταραχαὶ ἐξηκολούθευν τὸ ἀπόγευμα. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων Ναχὰς πασᾶς ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ὅτι ἡ χρισιμότης τῆς καταστάσεως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν δικτατορίας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ὑπεύθυνος τῶν αἱματηρῶν ταραχῶν εἶνε, εἶπεν, ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν μομφὴν ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν κόμμα, μὴ ὑποτασσόμενον εἰς τὴν δικτατορίαν τοῦ Βασιλέως, ἐκθέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αἰγύπτου, «ἔχομεν ν' ἀπαντήσωμεν,λέγει,ὅτι θεωροῦμεν ἀδιαίρετον τὴν ἐσωτερικὴν μὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἐλευθερίαν. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Συντάγματος, εἶπεν ὁ Νάχας πασᾶς, εἶνε ἐξ ἴσου οὐσιώδης μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας.»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι περὶ ὥραν 13.30' ἡ κατάστασις ἦτο ἀκόμη ἀνήσυχος. Αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις λίθων καὶ θραυσμάτων ὑελοπινάκων. Αἱ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἐλαττοῦνται, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ πλήθους. Περιπολίαι διασχίζουν τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Πρακτορεῖον Ρώϋτερ).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι κατὰ τὰς γενομένας ταραχὰς 17 στασιασταὶ ἐφονεύθησαν καὶ 130 ἐτραυματίσθησαν. Ἐπίσης ἐφονεύθησαν δύο ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας πολλοὶ δὲ ἀστυνομικοὶ καὶ στρατιῶται ἐτραυματίσθησαν. Ἡ κατάστασις ἦδη εἶνε ἠρεμωτέρα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι δίωρες ἀπεργία διαμαρτυρίας ἐκηρύχθη ὑπὸ τῶν ἐθνικοφρόνων διὰ τὰ θύματα τῶν τελευταίων ταραχῶν τῆς Μανσούρας. Διαδηλώσεις ἔλαβον χώραν καὶ συλλαλητήρια διεξήχθησαν ὑπὸ τὰς ἰητωκραυγὰς «ζήτω ὁ Νάχας πασᾶς». Πολλοὶ νέοι ἤρχισαν νὰ θραύουν τοὺς ὑελοπίνακας τῶν καταστημάτων καὶ νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν.

ΔΙΗΥΘΕΤΗΘΗ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ἡ ἀπὸ καιροῦ ὑφισταμένη μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας διαφορὰ ἐξ αἰτίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, διηυθετήθη χθὲς δι' ὑποχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ εἰς τὴν Σύνοδον τῶν παραιτήσεων τῶν δύο Ἱεραρχῶν Μαρωνείας καὶ Σπάρτης, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθη προχθὲς τὴν ἐσπέραν τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησεν ἐπὶ μακρὸν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ διευθέτησις τοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὴν συνομιλίαν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἐκατέρωθεν ὑφισταμένη ἐπιθυμία πρὸς λύσιν ὁριστικῆς τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς μετὰ τὴν συνομιλίαν ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέπτυξε τὰ διαμειφθέντα καὶ τὴν γενομένην ἀποδεκτὴν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἄποψιν τοῦ ὑπουργείου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου εἰς τὸ μέλλον κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ μόνον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ τοιαύτη ἀνάγκη ἐκ τῶν πραγμάτων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν, ἐξουσιοδότησε δὲ τὸν κ. Παπανδρέου νὰ συντάξῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, εἰς ἣν ν' ἀναφέρῃ τὰς ὑποχωρήσεις τοῦ Κράτους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πράγματι ὁ κ. ὑπουργὸς διεβίβασε τὴν πρωΐαν χθὲς ἐπιστολὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρει τὴν παραίτησιν τῶν δύο Ἱεραρχῶν καὶ καλεῖ τὴν Ι. Σύνοδον νὰ ὁρίσῃ δύο μέλη της πρὸς ἀντικατάστασιν των. Περαιτέρω ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐπαναλάβω τὴν διαβεβαίωσιν τὴν τόσον σαφῶς παρασχεθεῖσαν καὶ διὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῶν Βουλῶν θέλομεν εἰσηγηθῇ ἐκείνας τὰς τροποποιήσεις τοῦ νόμου 4684, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνάγκη ἤθελεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς διαπιστωθῇ, ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν καταργησιν τοῦ νόμου 4786, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχιερατικῶν μελῶν ἐφ' ὅσον, ἄλλως τε, εὐτυχῶς, παρῆλθε καὶ ὁ λόγος τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου.

Θεωρῶ ἐπίσης σκόπιμον τὴν ἀποσαφήνισιν τριῶν σημείων τοῦ νόμου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας αὐτῶν.

1) Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον πλήρες τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀργάνου πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τῆς ρευστοποιήσεως, δικαιοῦται συνεπῶς τοῦτο ἢ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ νὰ μὴ ὑπογράψῃ ταύτην καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ συμφερωτέρους ὅρους ἄλλης Τραπέζης ἢ νὰ προτιμήσῃ τυχὸν τὸ Ταμεῖον Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν ἢ τὴν Διοίκησιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

2) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4684, ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχει προφανῶς τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐκποίησις ὑπερ κοινοτήτων δασῶν καὶ δασῶν θὰ ἰσχύσῃ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ κοινότητες προϋπῆρξαν ἐπὶ ἔτη ἱκανὸν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἤθελε κρίνῃ ὅτι εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὰς ἀνάγκας των μελῶν των κοινοτήτων.

Ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου σαφῶς συνάγεται ὅτι τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ τῆς ἐποπτείας δύνανται νὰ μετέχουν καὶ γνωμοδοτήσεις νὰ ὑποβάλλουν σχετικὰς μὲ τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν.

Τέλος ἀνακοινῶ ὑμῖν ὅτι κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσα τὴν οἰκτρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταγηθέντος Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον ἦτο βεβαρημένον μὲ χρέη πολλῶν ἑκατομμυρίων καὶ ἀπὸ μακροὺς μῆνας καθυστέρει τοὺς μισθοὺς τῶν ἱεραρχῶν, ἀπεφασίσθη, συμφώνως μὲ τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν, ὅπως, μέχρις ὅτου ψηφισθῇ ὁ νέος ὀργανισμὸς καὶ καταστῇ οἰκονομικῶς αὐτάρκης, ἡ Κυβέρνησις ἐγγυηθῇ παρὰ τῷ Ταμείῳ Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν σύναψιν δανείου τοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν Μητροπολιτῶν, τῶν ἱεροκηρύκων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν μητροπολιτικῶν γραφείων.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, παρισταμένου καὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου.

Ἐν ἀρχῇ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολή, προκληθείσης δὲ ἐπ' αὐτῆς αὐξητήσεως, ἀνεγνωρίσθη ὁμοφώνως τὸ ἀγαθὸν τῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Σύνοδος ὑποδείξῃ τὰ νέα μέλη εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων δύο μητροπολιτῶν πρὸς ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Γενομένης ἀκολούθως ψηφοφορίας ἐξελέγησαν παμψηφεὶ ἐκ μέρους τῶν Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν ὁ Μητροπολίτης Ἀνδριανουπόλεως καὶ ἐκ μέρους τῶν Μητροπόλεων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ὁ Μητροπολίτης Ἄρτης.

Ἐν συνεχείᾳ κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη ἀμέσως τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τοῦ Κράτους, ἐντελλομένους ἅπαξ προεδρεύσιν τῶν οἰκείων τοπικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Εἶτα συνετάγη ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἧς καθίσταται γνωστὴ ἡ ἐκλογὴ τῶν δύο μελῶν.

Ὁ παριστάμενος κυβερνητικὸς ἐπίτροπος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν.

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξεδόθη ἀκολούθως μακρὸν σχετικὸν ἀνακοινωθὲν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναπτύσσεται ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία καὶ διασαφηνίζονται ὡς καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τὰ ἐπίμαχα σημεῖα τοῦ νόμου ἐφ' ὧν ἡ συμφωνία.

Κατόπιν τούτου, κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ρευστοποιήσεως, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ αὔριον, θὰ προσέλθῃ καὶ θὰ προεδρεύσῃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, θὰ μετάσχουν δὲ καὶ οἱ νεοεκλεγέντες Μητροπολῖται μέλη τοῦ συμβουλίου.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα ἐξεδόθη χθὲς καὶ τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

«Ὁ κ. Δροσόπουλος, διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπισκεφθεὶς σήμερον τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ζητηθεῖσα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ρευστοποίησιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ἐζήτησεν ὡς ἀμοιβὴν τὰς πραγματικὰς δαπάνας εἰς τὰς ὁποίας ὑπελόγισεν ὅτι θὰ ὑπεβάλλετο πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης. Ἐφ' ὅσον ἐν τούτοις ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὑρίσκει ὑπερβολικὴν τὴν δαπάνην ταύτην, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μὴ θέλουσα νὰ δοπτεθῇ ὅτι ἐπεδίωξε νὰ κερδοσκοπήσῃ ἐν προκειμένῳ, δηλοῖ ὅτι ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκεται διὰ τοῦ νόμου τῆς ρευστοποιήσεως, ἀναλαμβάνει εὐχαρίστως νὰ παράσχῃ δωρεὰν ἐπὶ μίαν τετραετίαν τὰς ὑπὸ τῆς σχετικῆς συμβάσεως προβλεπομένας ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξέφρασε πρὸς τὸν κ. Δροσόπουλον τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ταύτην ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης».

ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, 15 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).*—*Ἡ ἐξαπόλυσις χιλιάδων φορολογικῶν ἐνταλμάτων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου Λέσβου, τὰ ὁποῖα περιφέρονται ὑπὸ χωροφυλάκων, προκαλεῖ γενικὴν δυσφορίαν καὶ ἀγανάκτησιν. Ὁ ἐργατικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος, λόγῳ τῶν σημερινῶν δυσχερῶν συνθηκῶν, ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ὀργανώσεων συνελθόντες εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ διαμαρτυρηθοῦν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς καὶ παρακαλέσουν ὅπως διαταχθῇ ὁ ταμίας Λέσβου ἐπειγόντως νὰ ἀποσύρῃ τὰς κυκλοφορούσας δέσμας ἐνταλμάτων καὶ ἀπολύσῃ τοὺς κρατουμένους.*

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον ὑπ' ἀριθ. 19.434 μὲ πιλότον τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Νικ. Ρημικίδην καὶ παρατηρητὴν τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Σπυρ. Πηλίτσην ἀναχωρήσαν ἐντεῦθεν διὰ Λαγκαδᾶ πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἠναγκάσθη νὰ προσγειωθῇ ἀναμάλως παρὰ τὸν Δρυμὸν, ὑποστὰν βλάβας εἰς τὰς πτέρυγας καὶ τὰ μηχανήματα. Οἱ ἐπιβαίνοντες ἐτραυματίσθησαν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Δήμου τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ὁ Δήμαρχος κ. Σ. Μερκούρης ἀπηύθυνε σήμερον (χθὲς) μακρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κύριον Καραπαναγιώτην εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ περιεχομένου δημοσιευμάτων τινῶν τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων περιεχόντων ἀνακοινώσεις εἰς ἃς δῆθεν προέβη ὁ κ. ὑπουργὸς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Δήμου καὶ πρὸς τὰς ἐν γένει ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἀπήντησεν ἀμέσως διὰ μακρᾶς ἐπιστολῆς διὰ τῆς ὁποίας δηλοῖ εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ὅτι οὐδέποτε προέβη εἰς οἱανδήποτε ἀνεκοίνωσιν οὔτε εἰς τὰς δημοσιευθείσας σήμερον (χθὲς) οὔτε εἰς τὰς δημοσιευθείσας μετὰ τὸ συγκληθὲν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας συμβούλιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξητάσθησαν οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου».

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΛΑΡΙΣΑ, 15 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Τὴν 11ην νυκτερινὴν νεαρὰ γυνὴ ὀνόματι Ἐλισάβετ, ἀγνώστου ἐπωνύμου, ηὐτοκτόνησε κρεμασθεῖσα ἐντὸς τοῦ κρατητηρίου τοῦ Α' τμήματος. Ἡ αὐτοκτονήσασα ἀρίκετο ἐνταῦθα τὸ ἀπόγευμα ἐκ Βόλου μεθυσμένη.*

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΠΝΑ

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέβαλεν ὁριστικῶς τὸ διὰ Σπέτσας προαγγελθὲν ταξείδιόν του, ἐφ' ὅσον θ' ἀναχωρήσῃ τὴν 25ην τρέχοντος δι' Εὐρώπην καὶ πρόκειται ν' ἀπουσιάσῃ ἐπὶ δίμηνον περίπου.

Κατόπιν τούτου, ὁ κ. Βενιζέλος προτίθεται ν' ἀσχοληθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μὲ τὰ τρία ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα τὴν Κυβέρνησιν ζητήματα, τοῦ καπνοῦ, τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν χρεῶν τῶν ἀστῶν προσφύγων.

Διὰ τὸ πρῶτον ζήτημα, τοῦ καπνοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει ἐξαιρετικὴν σημασίαν, θὰ συγκροτηθῇ, ὡς γνωστόν, τὴν προσεχῆ Τρίτην, εἰδικὴ σύσκεψις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθοῦν ἵνα ἐκφέρουν τὰς γνώμας των καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν καπνεπαραγωγῶν καὶ καπνεμπόρων. Ἤδη ἐκλήθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τελευταίου ἐν Σέρραις συνεδρίου τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἡ σύσκεψις αὕτη θὰ εἶνε προκαταρκτική, θ' ἀνατεθῇ δὲ εἰς ἐπιτροπὴν νὰ διατυπώσῃ τὰ γενικὰ συμπεράσματα αὐτῆς, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἡ Κυβέρνησις προέλθῃ εἰς ἐριστικὰς ἀποφάσεις. Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ θὰ καθορισθοῦν εἰς νομοθετήματα μέχρι τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της. Περὶ πάντων τούτων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔκαμε λόγον, προχθές, εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ἐν ἰδιαιτέρᾳ συσκέψει.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ἀρμοδίως ἀνεκοινώθη ὅτι στερεοῦνται βασιμότητος αἱ τηλεγραφηθεῖσαι ἐκ Σόφιας πληροφορίαι τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου περὶ προσεχοῦς μεταβάσεως εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Καραπαναγιώτη διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμούντων συγκοινωνιακῶν ζητημάτων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Κατὰ τὰς ἰδίας ἀνακοινώσεις ἡ Κυβέρνησις στερεῖται ἐπισήμου εἰδοποιήσεως ἐπιβεβαιωτικῆς τῆς ἀναγγελθείσης καθόδου εἰς Ἑλλάδα τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Βασιλέφ, ὅπως συνεννοηθῇ διὰ τὴν ἐνιαίαν ὑπὸ τῶν δύο χωρῶν καὶ τῆς Τουρκίας διαχείρισιν τῶν ζητημάτων καπνοκαλλιεργείας καὶ διαθέσεως τῶν καπνῶν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς.

Ἄλλως τε ἡ ἰδέα τῆς συνεργασίας τῶν τριῶν Κρατῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐμπορίας τῶν καπνῶν φαίνεται προσκόπτουσα καὶ πάλιν εἰς ἀντιρρήσεις προβαλλομένας ἐκ Σόφιας.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι πέρυσι τὸν Σεπτέμβριον εἰς τὴν Γενεύην ὁ κ. Μιχαλακόπουλος κατὰ τὰς συναντήσεις τὰς ὁποίας ἔσχε μετὰ τοῦ Βουλγάρου συναδέλφου του κ. Μπούρωφ ὅτε ἐπανέλαβε πρὸς αὐτὸν τὴν πρότασιν —τὴν ὁποίαν ὡς πρωθυπουργὸς τὸ πρῶτον εἶχε κάμει τῷ 1924— περὶ συνεργασίας διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ διάθεσιν τῶν καπνῶν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, εὗρεν αὐτὸν ἀπολύτως ἐπιφυλακτικόν. Εἰς παρατήρησιν δὲ τοῦ κ. Μπούρωφ ὅτι θεωρεῖ τὴν ἰδέαν τῆς συνεργασίας ὡς ἀπραγματοποίητον, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἶχε δηλώσει εἰς τὸν Βούλγαρον ὑπουργὸν ὅτι ἡ διαπίστωσις τοῦ ἐφικτοῦ ἢ ἀνεφίκτου τῆς συνεργασίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ μόνον μετὰ μελέτην τοῦ ζητήματος ἀπὸ ἐμπειρογνώμονας, τοὺς ὁποίους θὰ ὡρίζεν ἑκάτερα τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἀλλὰ καὶ ἤδη εἰς τελευταίας συνομιλίας γενομένας ἐν Σόφιᾳ, ἐν αἷς καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας, ἔσχον μετὰ τῶν Βουλγάρων ὑπουργῶν εἰ ἐκ Δράμας ἐκδρομεῖς, προεβλήθησαν ἀπὸ μέρους ἐθνικὴν τῆς χώρας εἰκονομίαν. τῶν πρώτων ἐπιφυλάξεις καὶ ἀντιρρήσεις.

Καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἡ ἰδέα τῆς συνεργασίας δὲν ἔχει εὐμενῆ ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καπνεμπόρων, καθόσον οὗτοι ὑπερέχοντες τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων συναδέλφων των ἔχουν τὴν βάσιμον ἐντύπωσιν ὅτι θ' ἀπέβαινεν ἡ συνεργασία, πραγματοποιουμένη, ἐπὶ ζημίᾳ των.

Κατὰ τὰς κρατούσας σκέψεις, ἡ σύσκεψις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της τὰς μελέτας καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ τῶν εἰδικῶς ἀσχοληθέντων ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, θὰ κατατείνῃ εἰς τὴν σύστασιν κεντρικοῦ συμβουλίου, ἐπέχοντος θέσιν Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ. Τὸ Συμβούλιον θὰ συγκεντρώσῃ πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀφορῶντα τὰ τρία μεγάλα κεφάλαια τοῦ καπνοῦ, ἤτοι τὴν παραγωγήν, τὴν κατανάλωσιν καὶ τὸ καπνεργατικὸν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἑκάστοτε ἡ ἐφαρμογὴ ἐνιαίας πολιτικῆς καὶ μέτρων ἀναλόγων διὰ τὸ προϊὸν τοῦ καπνοῦ, τὸ κατέχον τὴν πρωτεύουσαν θέσιν τέσσερα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν ὅσον καὶ τὴν τῶν πρώτων ἐξαγωγῶν.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΡΙΘΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΩΝ ΝΩΠΩΝ ΟΠΩΡΩΝ

Ἡ συσταθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἤρχισε χθὲς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τοῦ ἐλαίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξεκολουθήσῃ τὸ ἔργον της καὶ σήμερον, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη, κατὰ τὴν σημερινὴν τῆς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου — τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη — τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων ζημιῶν τῆς ὀργανώσεως ἐκ τυχὸν ὑποτιμήσεως τοῦ ἐλαίου εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, εἰς περιόρτωσιν καθ' ἣν τὸ ἔλαιον ἀνατιμηθῇ, διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ἡ ὀργάνωσις θὰ παύσῃ λειτουργοῦσα καθόσον οὐδέποτε θὰ ἐξυπηρετῇ.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΙΘΗΣ

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεως, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ